

Glaswerk uit de Drents-Groninger Veenkoloniën

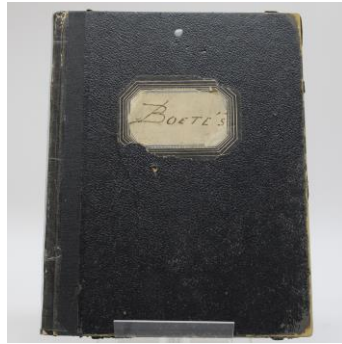
De museale kwaliteit van de tot 30 mei 2022 durende tentoonstelling 'Glaswerk uit de Drents-Groninger Veenkoloniën, 1838-2002' riep veel enthousiaste reacties van bezoekers uit heel Nederland op. Dit bracht het Keramisch Museum Goedewaagen tot het besluit om in een deel van de nieuwbouw ruimte vrij te maken voor een semi-permanente opstelling van glaswerk uit de Kanaalstreek. In negen staafvitрины gaat de presentatie aan de Nieuw-Buiner Glaslaan dus door. Terecht, want nabestaanden van oud-werknemers bezorgen verzamelaar en bruikleengever Henk Brans onophoudelijk nieuwe vondsten. Bronnen voor een buiten het Noorden vaak totaal onbekende geschiedenis die ook het onlosmakelijk verband tussen de productie van glas en keramiek documenteert.

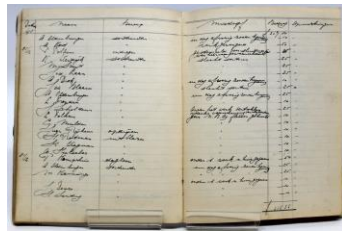
Glasverzamelaar Henk Brans met een turfspa. Met het steken van hoogwaardige turf begon het verhaal van de glasindustrie in 1838 door Duitse ondernemers en vakmensen in Nieuw-Buinen.

Nieuw-Buiner glasblazer bij Philips Eindhoven, na WO II. In 1920 vertrokken veel families van vakmensen naar Brabant.

Boete boek van portier Vos bij VH Meursing, 1942-1943 – de enige, bewaard gebleven personeelslijst van een Nieuw-Buiner fabriek.

Perenhouten blaasmal, gemaakt op basis van keramische moedervorm – gemaakt voor VGN

G. Hitze bij Rosien, Gasselternijveen in 1973. De laatste Duitse glasblazer in de Kanaalstreek.

Sterglas Wilbrink, Musselkanaal - vaas van G. Hitze, 1968-1973

Rosien, Gasselternijveen – vaas van G. Hitze; determinatie op grond van stickers.

Nanninga, Nieuw-Buinen – getoederde vaas van G. Hitze, 1974-1980

Pfeiffer, Musselkanaal en Borger, 1982-2002 – glasplastiek van Emil Pfeiffer, ca 2000

Youtube: Keramisch Museum Goedewaagen